

- uložil původní žalované náhradu všech nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených v řízení před Tribunálem Evropské unie v souladu s článkem 184 jednacího řádu Soudního dvora Evropské unie;
- vrátil věc Tribunálu Evropské unie k rozhodnutí o žalobě.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka má za to, že Tribunál tím, že přijal napadené usnesení, porušil zásadu volného hodnocení důkazů a pojetí souboru shodujících se nepřímých důkazů, a v důsledku toho porušil pravidla týkající se důkazního břemene, zejména pokud jde o předložené argumenty a nepřímé důkazy týkající se výpočtu lhůty, kterou měla navrhovatelka k napadení rozhodnutí ESVČ.

Jediný důvod kasačního opravného prostředku uplatněný navrhovatelkou vychází také z diskriminace, zkreslení skutkového stavu v napadeném usnesení a ze zjevně nesprávného posouzení, kterého se Tribunál dopustil tím, že uvedl nesprávné právní odůvodnění.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Španělsko) dne 8. června 2020 – F.C.I. v. Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Věc C-244/20)

(2020/C 320/08)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: F.C.I.

Žalovaný (odpůrce v odvolacím řízení): Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Předběžné otázky

- 1) Musí být prohlášen či považován za neplatný čl. 3 odst. 2 směrnice 79/7 ze dne 18. prosince 1978 o postupném zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení⁽¹⁾, který z oblasti působnosti této směrnice vylučuje dávky pro pozůstalé a rodinné dávky, a to z důvodu, že je v rozporu se základní zásadou unijního práva, jako je zásada rovnosti mezi muži a ženami, která je vyhlášena v člancích 2 a 3 Smlouvy o Evropské unii jako základní hodnota Evropské unie a prohlášena za základní právo v čl. 21 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie, jakož i v dlouhodobé ustálené judikatuře Soudního dvora?
- 2) Musí být článek 6 Smlouvy o Evropské unii a čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie, s ohledem na článek 1 dodatkového protokolu č. 1 k evropské Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950, vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu opatření, jako je opatření dotčené ve věci v původním řízení [vycházející z rozsudku Tribunal Constitucional (Ústavní soud) č. 40/2014 ze dne 11. března 2014, z vnitrostátní judikatury, která jej vykládá, a z legislativní reformy, která jej provádí], které pozůstalým druhům/družkám – v praxi a s ohledem na všeobecnou neznalost požadavku formalizace a nedostatek adaptačního období k jeho splnění – v první fázi znemožnilo a následně nepřiměřeně ztížilo přístup k pozůstalostnímu důchodu, který je upraven katalánským Código Civil (občanský zákoník)?

- 3) Musí být taková základní zásada unijního práva, jako je zásada rovnosti mezi muži a ženami, která je vyhlášena v člancích 2 a 3 Smlouvy o Evropské unii jako základní hodnota Evropské unie, a zákaz diskriminace na základě pohlaví, uznáný jako základní právo v článku 21 Listiny základních práv Evropské unie, ve spojení s článkem 14 evropské Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu opatření, jako je opatření dotčené v původním řízení [vycházející z rozsudku Tribunal Constitucional (Ústavní soud) č. 40/2014 ze dne 11. března 2014, z vnitrostátní judikatury, která jej vykládá, a z legislativní reformy, která jej provádí], které pozůstalým druhům/družkám – v praxi a s ohledem na všeobecnou neznalost požadavku formalizace a nedostatek adaptačního období k jeho splnění – v první fázi znemožnilo a následně nepřiměřeně ztížilo přístup k pozůstalostnímu důchodu, který je upraven katalánským Código Civil (občanský zákoník), na úkor většího procentního podílu žen než mužů?
- 4) Musí být zákaz diskriminace na základě „narození“, nebo alternativně na základě „příslušnosti k národnostní menšině“, stanovený v čl. 21 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie, ve spojení s článkem 14 evropské Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu opatření, jako je opatření dotčené v původním řízení [vycházející z rozsudku Tribunal Constitucional (Ústavní soud) č. 40/2014 ze dne 11. března 2014, z vnitrostátní judikatury, která jej vykládá, a z legislativní reformy, která jej provádí], které pozůstalým druhům/družkám – v praxi a s ohledem na všeobecnou neznalost požadavku formalizace a nedostatek adaptačního období k jeho splnění – v první fázi znemožnilo a následně nepřiměřeně ztížilo přístup k pozůstalostnímu důchodu, který je upraven katalánským Código Civil (občanský zákoník)?

(¹) Směrnice Rady 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 o postupném zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení (Úř. věst. 1979, L 6, s. 24; Zvl. vyd. 05/01, s. 215).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social nº 1 de Barcelona (Španělsko)
dne 11. června 2020 – HV v. Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)**

(Věc C-258/20)

(2020/C 320/09)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social nº 1 de Barcelona

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: HV

Žalovaný: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Předběžná otázka

Musí být směrnice Rady 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 o postupném zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení (¹) vykládána v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní normě, jako je norma dotčená v původním řízení [čl. 60 odst. 4 Texto refundido de la Ley General de la Seguridad Social (přepřacované znění obecného zákona o sociálním zabezpečení – TRLGSS)], která stanoví nárok na příspěvek k důchodu pro ženy, jež měly alespoň dvě vlastní nebo osvojené děti a pobírají starobní důchod, zatímco jiné ženy, které se nacházejí ve stejné situaci, nemají na takový příspěvek ke starobnímu důchodu nárok, protože dobrovolně odešly do předčasného důchodu, pro který platí ze zákona přísnější požadavky na dobu pojištění, stejně nebo velmi podobné požadavky na věk a stejné těžkosti s udržení se na trhu práce plynoucí z toho, že jde o ženy?

(¹) Úř. věst. 1979, L 6, s. 24; Zvl. vyd. 05/01, s. 215